

Creative Commons Attribution 4.0 International License (CC BY 4.0)

مجله جغرافیا و توسعه فضای شهری، سال نهم، شماره ۱، بهار ۱۴۰۱، شماره پاییج ۱۶

تحلیل فضایی - کالبدی شاخص‌های رشد هوشمند شهری در مناطق چهارگانه (۲۳ محله) یاسوج براساس مدل‌های تصمیم‌گیری چند معیاره

کرامت الله فرج زاده (دانشجوی دکترای شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی - واحد امارات متحده عربی، دبی، امارات)

mhd_16@yahoo.com

میرنجف موسوی (استاد گروه جغرافیا، دانشگاه ارومیه، ارومیه، ایران، نویسنده مسئول)

mousavi424@yahoo.com

علی مصیب زاده (استادیار گروه شهرسازی، دانشگاه ارومیه، ارومیه، ایران)

a.mosayyebzadeh@urmia.ac.ir

تاریخ تصویب: ۱۴۰۰/۰۶/۰۷

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۱/۱۰

صفحه ۵۳-۷۶

چکیده

رشد فراینده جمعیت شهری و مهاجرت به آن باعث تغییرات بالایی در ساختارهای فضایی شهرها شده، جهت کنترل و بهبود این وضعیت، الگوهایی از جمله رشد هوشمند ارائه شده است. این الگو بر افزایش تراکم شهری، اختلاط کاربری‌ها و کاهش استفاده از اتو میل تأکید دارد. پژوهش حاضر با روش توصیفی - تحلیلی و بهره‌گیری از ۲۳ شاخص از جنبه‌های مختلف اقتصادی، اجتماعی، کالبدی، زیست محیطی و دسترسی، به بررسی وضعیت نواحی چهارگانه شهری یاسوج به لحاظ شاخص‌های رشد هوشمند شهری پرداخته است. در این راستا از مدل تاپسیس جهت رتبه‌بندی و از مدل تحلیل خوش‌های جهت سطح‌بندی محلات استفاده شده است. نتایج حاصل بیانگر این بود؛ تنها ناحیه یک در شهر یاسوج از شاخص‌های رشد هوشمند شهری برخوردار بوده و سایر نواحی واقع در شهر یاسوج (نواحی ۲ تا ۴) از این شاخص‌ها بی‌بهره هستند. به طوری که بر اساس مدل تاپسیس نواحی ۳ و ۴ نیمه برخوردار و ناحیه ۲ محروم می‌باشند. همچنان، نتایج حاصله در بررسی محلات ۲۳ گانه شهر یاسوج براساس شاخص‌های تلفیقی رشد هوشمند حاکی از آن است که محله ۱۷ کاملاً برخوردار، محله ۳ برخوردار، محله ۲۲ نیمه برخوردار و سایر محلات محروم می‌باشند. نتایج نهایی تحلیل رگرسیونی نشان داد، شاخص‌های زیست محیطی و کالبدی (کاربری اراضی) در سطح ۹۵ درصد اطمینان با تغییر وابسته (شاخص‌های تلفیقی رشد هوشمند شهری محلات شهر یاسوج) دارای ارتباط معنی‌داری هستند. براساس نتایج بدست آمده در زمینه محلات با استفاده از شاخص تلفیقی، توجه به الگوی رشد هوشمند شهری ضروری می‌باشد.

کلیدواژه‌ها: رشد هوشمند، توسعه شهری، تحلیل فضایی، مدل تاپسیس، یاسوج

۱. مقدمه

رشد هوشمند یک تئوری در برنامه‌ریزی شهری و حمل و نقل است که رشد را در مراکز شهری فشرده با قابلیت پیاده‌روی به منظور ممانعت از رشد پراکنده و دفاع از رشد فشرده، متمرکز می‌کند. کاربری زمین، حمل و نقل عمومی محور با قابلیت پیاده‌روی و دوچرخه سواری، مدارس در واحدهای همسایگی، تکمیل خیابان‌های و توسعه ترکیبی کاربری زمین یا یک طیفی از انتخاب‌ها در خانه‌سازی همگی از برنامه‌ها و اهداف موجود در رشد هوشمند شهری است (بنفیلد، تریس و ورسانگر^۱، ۲۰۰۱، ص. ۱). رشد هوشمند (همچنین شهرگرایی جدید و توسعه کارآمد مکان نامیده می‌شود) یک اصطلاح کلی است برای سیاست‌هایی که تصمیمات در بخش حمل و نقل و کاربری زمین را یکپارچه می‌کند. برای مثال، از طریق تشویق فشردگی بیشتر، توسعه کاربری مختلط در قالب نواحی شهری موجود و عدم تشویق توسعه پراکنده و اتومبیل محور در حلقه‌های شهری. رشد هوشمند می‌تواند به ایجاد الگوهای کاربری زمین با قابلیت دسترسی بالا، بهبود گزینه‌های حمل و نقل، ایجاد اجتماعات با قابلیت زیست‌بالا، کاهش هزینه‌های خدمات عمومی و دست‌یابی به دیگر گزینه‌های کاربری زمین کمک کند. رشد هوشمند یک جایگزین برای توسعه پراکنده شهر است (لیتمان^۲، ۲۰۱۱، ص. ۲۵).

یکی از رویکردهای شهرسازی نوین، رشد هوشمند شهری است و سیاست‌های عمومی آن، متأثر از اصول شهرسازی نوین است. رشد هوشمند برای اولین بار، در سال ۱۹۹۷ و برای جلوگیری از توسعه بی‌رویه و رشد پراکنده شهری، به کار گرفته شده (یانگ^۳، ۲۰۰۹، ص. ۲۹) و درجهت پاسخ‌گویی به مشکلات به وجود آمده در اثر توسعه بی‌قواره شهرها به وجود آمده است (رئیسی و کیانی، ۱۳۹۷، ص. ۲؛ ادوارد و هانیس، ۲۰۰۷، ص. ۴۹). به عبارتی دیگر رشد هوشمند شهری در برگیرنده مجموعه‌ای از اصول کاربری زمین و حمل و نقل که در تقابل با پراکنده‌گی است (فردوسي و شکري‌فirozjahan، ۱۳۹۴، ص. ۲۱؛ هوارد و ریچارد^۴، ۲۰۰۴، ص. ۲۰۴).

رشد هوشمند شهری در نهایت منجر به توسعه الگوی عمودی و فشردگی می‌شود که سطح کمتری از زمین را اشغال نموده، به ارتقای کیفیت زندگی جامعه، تنوع طراحی، توانمندسازی اقتصاد و ترقی مسائل زیست محیطی، افزایش سلامتی عمومی، تنوع و گوناگونی مسکن و فراهم آوردن شبیوهای مختلف حمل و نقل می‌انجامد و با افزایش دسترسی، به کاهش سفرها و در نتیجه کاهش انتشار آلاینده‌ها و مصرف انرژی منجر می‌شود (رهنمای عباس‌زاده، ۱۳۸۵، ص. ۱۱۲). به اعتقاد فیلت^۵ (۲۰۰۶) شهرسازی جدید، رشد هوشمند و توسعه پایدار، همگی در راستای مدیریت رشد عمل می‌کنند. در حقیقت، رشد هوشمند، یک مفهوم ابزار محور است که توافق چندانی در تعاریف آن وجود ندارد، اما طرفداران رشد هوشمند، بر اصول دهگانه آن که از سوی آژانس حفظ محیط‌زیست

1. Benfield, Terris, & Vorsanger

2. Litman

3. Yang

4. Howard & Richard

5. Flint

آمریکا^۱ ارائه شده، هم عقیده‌اند (اسپوئر^۲، ۲۰۱۲، ص. ۱۵۰-۱۵۱؛ یانگ، ۲۰۰۹^۳؛ کوان^۴، ۲۰۰۵^۵، ص. ۳۵۷) که این اصول عبارتند از: ایجاد طیفی از گزینه‌ها و شیوه‌های مسکن؛ کاربری مختلط؛ فراهم آوردن تنوعی از شیوه‌های حمل و نقل؛ حفاظت از فضاهای باز، زمین‌های کشاورزی، زیبایی‌های طبیعی و نواحی زیست محیطی آسیب‌پذیر؛ ایجاد محلات با قابلیت پیاده‌روی؛ بهره‌گیری از طراحی ساختمان‌های فشرده؛ قابل پیش‌بینی، عادلانه و از نظر هزینه ثمر بخش کردن تصمیمات توسعه؛ تشویق به همکاری اجتماع و مسئولان (سرمایه‌گذاران) در تصمیمات مربوط به توسعه؛ تقویت و جهت‌دهی توسعه به سمت اجتماعات موجود و پرورش جوامعی ممتاز، جذاب با احساس قوی مکانی (ای پی آی^۶، ۲۰۱۰، ص. ۵).

الکساندر و تومالتی^۷ (۲۰۰۲) در مطالعه‌ای به بررسی رشد هوشمند و توسعه پایدار پرداختند. در این مطالعه با بررسی ارتباط تراکم و توسعه شهری در ۲۶ منطقه شهرداری بریش کلمبیا، به ارتباط تراکم با کارایی‌ها زیرساخت و کاهش استفاده از خودرو همراه با کارایی اکولوژیک و اقتصادی اشاره کردند. همچنین، لاگرسا، باریاروسا، ایگناکولا، ایستوری و مارتینیکو^۸ (۲۰۱۱) در مطالعه‌ای با هدف بررسی معصل تراکم، به معرفی الگویی بر اساس اصول رشد هوشمند شهری جهت کنترل رشد پراکنده سکونتگاه‌های درون شهری کاتانيا پرداختند و به این نتیجه رسیدند که رشد پراکنده شهری باعث ناکافی بودن وسعت فضاهای سبز شده و این عامل با اثرات قابل توجه محیط زیست همراه بوده که تولید گازهای گلخانه‌ای از آن جمله است.

ضرابی، صابری، محمدی، و وارثی (۱۳۹۰)، در مطالعه‌ای با عنوان تحلیل فضایی شاخص‌های رشد هوشمند شهری (مطالعه موردی: مناطق شهر اصفهان، با استفاده از مدل تاپسیس و تحلیل ضریب همبستگی بین متغیرها به این نتیجه رسیدند که بین کاربری اراضی و شاخص‌های تلفیقی رشد هوشمند رابطه معناداری وجود دارد که نشان می‌دهد مناطق در دو قطب بسیار محروم و محروم در سطح شهر مطرح می‌باشند. حیدری (۱۳۹۱) در مطالعه‌ای با هدف بررسی تحلیل فضایی - کالبدی توسعه آتی شهر سقز با تاکید بر شاخص‌های رشد هوشمند شهری با استفاده از مدل آنتروپی شانون^۹ "به این نتیجه رسید که توسعه غیر هوشمند شهر سقز در سطح بالایی قرار دارد و برای بهبود این وضعیت، در پایان به ارائه الگوی بهینه توسعه آتی شهر پرداخته شده است. مختاری، حسین‌زاده و صفرعلی‌زاده (۱۳۹۲) در مطالعه‌ای با روش توصیفی - تحلیلی و بهره‌گیری از ۴۵ شاخص از جنبه‌های مختلف اقتصادی - اجتماعی، کالبدی، زیستمحیطی و دسترسی، به تحلیل الگوهای رشد مناطق شهری اصفهان پرداخته و در این راستا از مدل‌های تاپسیس و امتیاز استاندارد جهت رتبه‌بندی و تحلیل‌های تطبیقی استفاده شده است. تقوایی، وارثی و

1. Environmental Protection Agency

2. Spooner

3. Cowan

4. EPA

5. Alexander & Tomalty

6. La Greca, Barbarossa, Ignaccolo, Inturri & Martinico

نریمانی (۱۳۹۴)، در مطالعه‌ای با هدف بررسی و ارائه استراتژی توسعه فیزیکی و شکل پایدار شهر اصفهان با رویکرد رشد هوشمند و شهر فشرده، نشان دادند که استراتژی رشد هوشمند شهری و شهر فشرده، با مجموع امتیازات نهایی ۳۰۸ و ۳/۱۱ برای عوامل داخلی و خارجی و با رویکرد استراتژی تهاجمی، استراتژی منتخب و بهینه برای توسعه فیزیکی و شکل پایدار شهر اصفهان می‌باشد. فردوسی و شکری فیروزه‌جهان (۱۳۹۴)، در مقاله‌ای با عنوان "تحلیل فضایی-کالبدی نواحی شهری بر اساس شاخص‌های رشد هوشمند"، نشان داد که بین نواحی شهر در زمینه تناسب با شاخص‌های رشد هوشمند شهری، تفاوت قابل توجهی وجود دارد که در این خصوص جهت توسعه آتی شهر، ضروری است که توجه ویژه‌ای به نواحی با رتبه پایین شود. شکرگزار، جمشیدی و جمشیدی (۱۳۹۴) در مطالعه‌ای با هدف تحلیل راهبرد، اصول و راهکارهای رشد هوشمند شهری با تأکید بر توسعه‌ی آتی شهر رشت بر اساس مدل تراکم جمعیتی هلدرن، نشان داده‌اند، وضعیت کلی شهر نشان از توسعه‌ی شتاب‌زده طی این دوره دارد. خمر و حیدری (۱۳۹۵) در مطالعه‌ای با هدف تحلیل الگوی رشد هوشمند شهری با استفاده از مدل SLEUTH در شهر جدید صدرا، نشان داده‌اند که ارزش زمین‌های حاشیه‌ای و تأثیرات شیب بر توسعه شهر جدید صدرا، از جمله عوامل مهم در چگونگی رشد هوشمند شهری در شهر جدید صدرا به حساب می‌آید. همچنین، بردی آنامرادنژادی، نیک‌پور، حسنی (۱۳۹۷)، انصاری، ولی شریعت‌پناهی، ملک‌حسینی، مدیری (۱۳۹۷)، عبدالله و قاسمی (۱۳۹۷)، کیانی و رئیسی (۱۳۹۷)، نیک‌پور، رضازاده، الهقلی تبارنشلی (۱۳۹۸) در مطالعات مختلف خود جهت بررسی رشد هوشمند شهری در مناطق مختلف مورد نظر از شاخص‌های کاربری‌های مختلط، ایجاد نواحی جذب، توسعه فشرده، حفاظت از فضای باز، گونه‌های متنوع، توسعه انواع سیستم حمل و نقل، خلق جوامع پیاده مدار، مشارکت شهر و ندان، اقتصادی، اجتماعی، کالبدی و زیست محیطی، کاربری، مسکن و ساختمان، اشتغال، محیطی، زیرساخت شهری، حمل و نقل استفاده کرده‌اند. از طرفی دیگر در مطالعات خارجی مختلفی از جمله دیلمی و کامروزمان^۱ (۲۰۱۷)، وانگ، لیو، ژوو، هو و او^۲ (۲۰۱۷)، موکل و لویز^۳ (۲۰۱۷)، لیتمن (۲۰۱۷) و آرتمن، کوهلر، مینل، گند و لوچا (۲۰۱۹) برای بررسی وضعیت رشد هوشمند شهری از شاخص‌های مختلفی از جمله عوامل اقتصادی - اجتماعی رشد اقتصادی، شهرنشینی و صنعتی شدن، سطح خدمات و سطح تکنولوژی، گسترش کاربری اراضی شهری و افزایش تراکم جمعیت شهری، آزادی عمل، افزایش ترافیک، آلودگی هوای افزایش هزینه‌های خدمات عمومی، شهرهای کم حجم (محدودیت پراکندگی شهری)، زیرساخت‌های سبز استفاده کرده‌اند.

شهر یاسوج یکی از شهرهایی می‌باشد که در دهه‌های گذشته رشد سریع جمعیت را تجربه کرده است. به طوری که در سال ۱۳۴۵ با ۹۳۱ نفر جمعیت جزء مکان‌هایی بوده، که با توجه به جمعیت پایین ولی به دلایل عدمدهی از جمله تصمیمات سیاسی، نام شهر به خود گرفت و جزء نقاط شهری به شمار آمده است. جمعیت این شهر با نرخ

1. Deilami & kamruzzaman
2. Wang, Liu, Zhou, Hu, & Ou
3. Moeckel & Lewis

رشدی معادل ۱۷/۱ درصد در سال ۱۳۵۵ به ۴۵۲۴ نفر رسیده است. جمعیت شهر یاسوج پس از طی یک دوره ده ساله از سال ۱۳۵۵ تا سال ۱۳۶۵ به ۲۹۹۹۱ نفر رسیده که متوسط نرخ رشد سالانه آن برابر با ۲۱ درصد بوده است (سالنامه استان کهگیلویه و بویراحمد، ۱۳۶۵، ص. ۳۲). در سال ۱۳۷۵ با جمعیتی معادل ۶۶۲۹۶ نفر، به سرعت جمعیت خود را به ۱۰۰۵۴۴ نفر با نرخ رشد ۴/۲۵ درصدی در سال ۱۳۸۵ رساند (مسکن و شهرسازی، ۱۳۸۸، ص. ۵۰). لازم به ذکر است که مطابق با آمار آخرین سرشماری نفوس و مسکن کشور (۱۳۹۵)، شهر یاسوج دارای حدود ۱۳۲ هزار نفر است. بدیهی است این افزایش سریع جمعیت با توسعه بی‌رویه فضاهای کالبدی روپرور شده و علاوه بر گسترش ناموزون شهر باعث کاهش سطح کیفیت محیط شهری و زندگی شهروندان خواهد شد (لط甫ی و صابری، ۱۳۹۱، ص. ۴۷). براساس آمار و اطلاعات سازمان مسکن و شهرسازی یاسوج (۱۳۹۵) گسترش کالبدی و فیزیکی شهر یاسوج از ۱۰/۹۲ کیلومتر مربع در سال ۱۳۶۵ به بیش از ۲۰ کیلومتر مربع در سال ۱۳۹۵ رسیده و به عبارتی شهر مورد نظر از لحاظ وسعت بیش از ۲ برابر شده که این امر تاییدی بر افزایش سریع جمعیت داشته و همچنین، نشانه‌ای از رشد پراکنده شهر می‌تواند، باشد. این روند متأثر از رشد جمعیت و ورود مهاجران، منجر به ساخت و سازهای بدون برنامه و تغییرات زیاد در ساخت کالبدی – فضایی شهر یاسوج و گسترش آن در زمین‌های مرتتعی و کشاورزی اطراف شده و باعث گستردگی بدون برنامه ساخت‌وساز و پراکنده‌گی در آن شده که این امر باعث ایجاد اختلال و مشکلاتی در زمینه ارائه خدمات شهری به شهروندان ساکن آن منطقه شده و خواهد شد.

این معضلات در شهر مورد مطالعه و بسیاری از شهرهای کشور که بخش زیادی از آن ناشی از ماهیت تناقض- گونه نظام سرمایه‌داری، عصر جهانی شدن و ظهور شرایط جدید و پیش‌بینی نشده در شهرها می‌باشد، لزوم ارزیابی و تجدید نظر در اصول و اصلاح سیاست‌های اجرایی در برنامه‌ریزی و توسعه شهری را اجتناب ناپذیر نموده است. از جمله پیامدهای شیوه نظام اقتصادی – سیاسی امروز و تبلور فضایی آن در شهرها، مسئله رشد پراکنده شهر، مسئله دسترسی، نزول کیفیت شرایط زیست در محلات شهری، بحران‌های ناشی از هویت و حس تعلق مکانی، پایین بودن کارایی مدیریت کاربری زمین، حمل و نقل، خانه سازی و فراغت در شهرها و... می‌باشد. باتوجه به اینکه، مهمترین اصل در دستیابی به رشد هوشمند شهری، فشرده‌سازی و تراکم بالای جمعیت است (مختراری، حسین‌زاده و صفرعلی‌زاده، ۱۳۹۲، ص. ۶۶؛ پورمحمدی و قربانی، ۱۳۸۲، ص. ۸۵). لذا، مطالعه حاضر با هدف بررسی توزیع فضایی شاخص‌های رشد هوشمند شهری در مناطق چهارگانه شهری (۲۳ محله) شهر یاسوج، در راستای پاسخ‌گویی به سوالات «وضعیت رشد شهر یاسوج (مناطق چهارگانه) به لحاظ پراکنده رویی چگونه است؟ و به عبارتی دیگر آیا رشد همه‌ی مناطق چهارگانه شهر یاسوج در یک سطح بوده‌اند؟» تدوین شده است. بنابراین پس از بررسی شاخص- های رشد هوشمند شهری در مناطق شهری مورد نظر و مشخص نمودن برخورداری هر کدام از آنها، می‌توان به مناطقی که در رده‌های پایین برخورداری قرار می‌گیرند توجه ویژه‌ای داشت و از این طریق تمهیدات ویژه جهت ساماندهی و توسعه آن مناطق در نظر گرفته شود تا در نهایت رشد نامتعادل (پراکنده و افقی) آن کترل و گامی در راستای نیل به اهداف توسعه پایدار شهری با نگاهی به رشد هوشمند شهری برداشته شود.

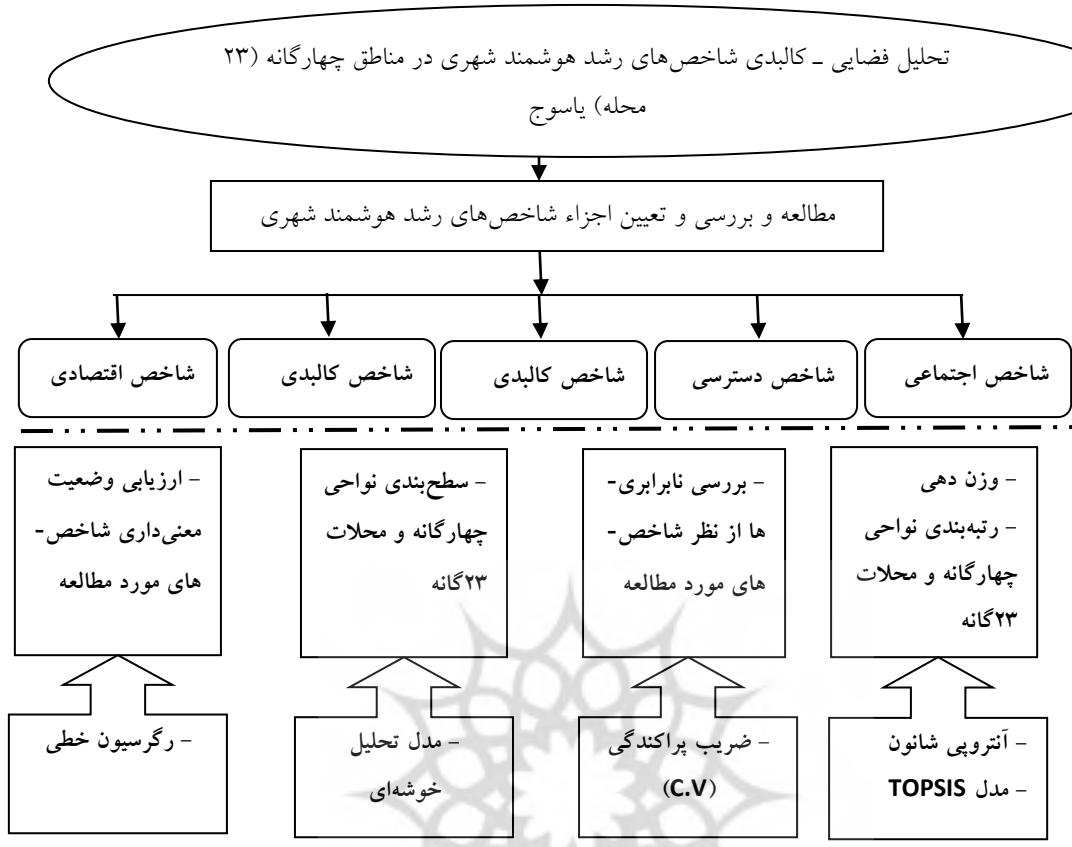
۲. متدولوژی

۱. روش پژوهش

نوع تحقیق کاربردی - توسعه‌ای و روش مطالعه توصیفی - تحلیلی است. آمار و اطلاعات مورد نیاز با شیوه کتابخانه‌ای و اسنادی با مراجعه به سالنامه آماری ۱۳۹۵ شهر یاسوج، طرح توسعه و عمران (جامع) شهر یاسوج (۱۳۹۰) و آمار نامه شهرداری یاسوج (۱۳۹۵) گردآوری شده است. شاخص‌های مختلف اقتصادی - اجتماعی، کالبدی، زیست‌محیطی، دسترسی و حمل و نقل که برگرفته از بررسی پیشینه تحقیق بوده، با استفاده از مدل آنتروپی شانون وزن‌دهی گردیده و بوسیله مدل تصمیم‌گیری چند شاخصه TOPSIS به تحلیل و ارزیابی مناطق چهارگانه (۲۳ محله) شهر یاسوج بر اساس شاخص‌های رشد هوشمند شهری پرداخته شده است. پس از محاسبه ضرایب شاخص‌های مورد مطالعه برای هر منطقه (و محله)، با استفاده از شاخص ضریب پراکندگی (C.V) میزان نابرابرها به لحاظ شاخص‌های رشد هوشمند شهری مشخص گردید، سپس با استفاده از مدل تحلیل خوش‌های به سطح‌بندی مناطق شهری (و محلات) شهر یاسوج پرداخته شده و در نهایت با استفاده از تحلیل رگرسیون آثار هریک از شاخص‌های رشد هوشمند شهری بر شاخص ترکیبی رشد هوشمند شهری محاسبه شده تا مشخص شود که هریک از شاخص‌ها در نهایت چقدر تأثیرگذار هستند.

لازم به ذکر است، در این مطالعه جهت بررسی تغییرات جمعیتی و مساحت شهر یاسوج طی دوره‌های آماری ۱۳۹۵-۱۳۳۵، از مدل تراکم جمعیتی Helden¹ استفاده شده است. به عبارتی با استفاده از مدل مذکور بررسی شده که آیا جمعیت و مساحت شهر مناسب با هم رشد کرده‌اند یا خیر؟ به صورت کلی، در پژوهش حاضر برای تجزیه و تحلیل داده‌ها و محاسبه مدل‌های مورد نظر (TOPSIS، مدل Helden) از نرم‌افزار Excel برای بررسی تحلیل خوش‌های نتایج نهایی مدل تاپسیس جهت سطح‌بندی نواحی و محلات شهر یاسوج در زمینه شاخص‌های رشد هوشمند شهری و تحلیل رگرسیون در زمینه هدف مورد نظر از نرم افزار SPSS و در نهایت جهت تحلیل فضایی نتایج نهایی تحلیل خوش‌های از نرم‌افزار ArcGIS 10.1 استفاده شد است.

1. Helden Model

شکل ۱. فرآیند و روش‌های مورد استفاده در پژوهش

۲. ۲. متغیرها و شاخص‌های پژوهش

در جدول ۱، مهمترین شاخص‌هایی که برای بررسی وضعیت رشد هوشمند شهری شهر یاسوج استفاده شده است، را نشان می‌دهد. همان‌طور که مشاهده می‌شود، شاخص‌های عمده رشد هوشمند شهری (اجتماعی - اقتصادی، کالبدی، زیست‌محیطی و دسترسی و حمل و نقل) که در این مطالعه مورد بررسی قرار گرفته‌اند به تفکیک زیرشاخص‌های تشکیل‌دهنده هر یک از آنها، در مجموع ۶۳ مورد را شامل می‌شوند.

جدول ۱. شاخص‌های مورد استفاده در این مطالعه

وزن (آنتروپی) شanon	زیرشاخص‌ها	نمایه شاخص		وزن (آنتروپی) شanon)	زیرشاخص‌ها	نمایه شاخص	شاخص
۰/۰۳۱۷	درصد دانش آموزان	X33	اجتماعی	۰/۰۴۳۸	سرانه پارک‌های شهری	X1	زیست- محیطی
۰/۰۶۲۵	نرخ مشارکت	X34		۰/۰۳۸۸	سرانه فضای سبز	X2	
۰/۰۵۵۶	نرخ مشارکت زنان	X35		۰/۰۰۷	معکوس سرانه تولید پسماند خانگی	X3	

وزن (آنرودبی شانون)	زیرشاخص‌ها	نمایه شاخص		وزن (آنرودبی شانون)	زیرشاخص‌ها	نمایه شاخص	شاخص
۰/۰۳۸۳	نرخ مشارکت مردان	X36	کالبدی	۰/۰۴۳۶	سرانه انهرار	X4	دسترسی - حمل و نقل
۰/۰۱۷۶	سرانه معابر (مترا مربع)	X37		۰/۰۳۲۹	سرانه کاربری باغ	X5	
۰/۰۰۰۳	نسبت کل معابر به کل منطقه یا محله	X38		۰/۰۰۷	سرانه تعداد درخت	X6	
۰/۰۱۴۸	درصد پروانه‌های صادر شده	X39		۰/۰۰۵	سرانه پایه‌های روشنایی خورشیدی	X7	
۰/۰۴۰۵	نسبت بافت فرسوده به کل منطقه	X40		۰/۰۱۱۲	بایر	X8	
۰/۰۶۱۱	نسبت بافت فرسوده اصلاح شده به کل منطقه	X41		۰/۰۶۷۱	سرانه پارک جنگلی و کمریند سبز	X9	
۰/۰۲۷۵	تراکم ناخالص منطقه	X42		۰/۰۰۱۸	نسبت پارکینگ به مساحت منطقه یا محله	X10	
۰/۰۲۵۵	نسبت وسعت منطقه به کل شهر	X43		۰/۰۰۱۱	نسبت پیاده رو به کل معابر منطقه یا محله	X11	
۰/۰۳۸۹	سرانه مراکز ورزشی	X44		۰/۰۰۱۱	نسبت مساحت معابر آسفالت به کل معابر	X12	
۰/۰۱۶	سرانه مراکز فرهنگ	X45		۰/۰۰۰۷	سرانه مالکیت خودرو	X13	
۰/۰۰۳۷	سرانه کتابخانه ها	X46		۰/۰۰۰۴	نسبت پارکینگ به خودرو	X14	
۰/۰۰۴	سرانه مساجد	X47		۰/۰۰۵۵	نسبت معابر پیاده به کل مساحت منطقه یا محله	X15	
۰/۰۰۰۱	سرانه فضاهای توریستی	X48		۰/۰۰۰۴	نرخ استفاده از حمل و نقل عمومی	X16	
۰/۰۰۰۱	اداری	X49		۰/۰۰۱۷	نرخ دسترسی به امکانات تفریحی	X17	
۰/۰۰۰۰۶	سرانه انتظامی	X50		۰/۰۰۰۹	نرخ دسترسی به حمل و نقل عمومی	X18	
۰/۰۰۰۱	سرانه آموزش عالی	X51		۰/۰۰۹۸	نرخ استفاده از دوچرخه	X19	
۰/۰۰۰۱	سرانه بهداشتی	X52		۰/۰۰۱۷	ضریب اشتغال	X20	اقتصادی
۰/۰۰۰۰۳	سرانه درمانی	X53		۰/۰۰۱۹	ضریب فعالیت	X21	
۰/۰۰۰۱	سرانه تجاری	X54		۰/۰۰۰۲	معکوس بار تکفل	X22	
۰/۰۰۰۰۲	سرانه مسکونی	X55		۰/۰۰۴۳	درصد اشتغال زنان	X23	
۰/۰۰۰۳	سرانه آموزشی	X56		۰/۰۲۷۸	نرخ مرگ و میر	X24	
۰/۰۰۰۰۲	سرانه خدمات اجتماعی	X57		۰/۰۰۲۷	نسبت جمعیت اشتغال به	X25	

وزن (آنتروپو شانون)	زیرشاخص ها	نمایه شاخص		وزن (آنتروپو شانون)	زیرشاخص ها	نمایه شاخص	شاخص	
			اجتماعی		جمعیت ده ساله و بیشتر			
۰/۰۰۰۱	سرانه تاسیسات شهری	X58		۰/۰۰۳۶	نسبت جمعیت به جمعیت کل شهر	X26		
۰/۰۰۰۵	سرانه انبارداری و حمل و نقل	X59		۰/۰۴۰۲	درصد باسوسادی	X27		
۰/۰۰۰۱	سرانه کاربری های کارگاهی و صنعتی	X60		۰/۰۳۷۶	درصد سواد زنان	X28		
۰/۰۰۰۲	سرانه مخابرات و ارتباطات	X61		۰/۰۳۲۱	درصد سواد مردان	X29		
۰/۰۰۰۸	معکوس سرانه مخربه	X62		۰/۰۳۴۹	بعدخانوار	X30		
۰/۰۰۰۸	سهم و سرانه شهری (خدمات شهری درصد)	X63		۰/۰۶۷۹	میانگین سن	X31		
				۰/۰۱۸۹	تعداد خانوار در واحد مسکونی	X32		

مأخذ: (یافته های پژوهش، ۱۳۹۷)

۳. ۲. قلمرو جغرافیایی پژوهش

شهر یاسوج در موقعیت جغرافیایی ۵۱ درجه و ۳۶ دقیقه تا ۵۱ درجه و ۴۵ دقیقه طول شرقی و ۳۰ درجه و ۴۰ دقیقه تا ۳۰ درجه و ۴۷ دقیقه عرض شمالی واقع شده است. کل شهر یاسوج به ۲۳ محله تقسیم شده که ناحیه دو دارای بیشترین محله (۷ محله) و مناطق یک و سه نیز دارای کمترین تعداد محلاً (۵ محله) می باشند (شکل ۲). براساس آخرین سرشماری انجام شده (۱۳۹۵)، جمعیت شهر یاسوج برابر با ۱۳۴۵۳۲ نفر می باشد (مرکز آمار ایران، ۱۳۹۵).

شکل ۲. محدوده شهر یاسوج

۳. یافته‌های پژوهش

۳.۱. تحلیل توسعه شهر یاسوج در دوره آماری ۹۵-۱۳۳۵

در این بخش از مطالعه با استفاده از اطلاعات مربوط به روند تحولات جمعیتی، وسعت و تراکم شهر یاسوج طی سالهای ۹۵-۱۳۴۵ (جدول ۲) و مدل هلدرن (فرمول ۱) به بررسی تغییرات جمعیتی و مساحت شهر یاسوج طی دوره‌های آماری پرداخته شده که نتایج در ادامه نشان داده شده است.

$$\ln \left(\frac{\text{وسعت منطقه در یابان دوره}}{\text{سرانه ناخالص یابان دوره}} \right) + \ln \left(\frac{\text{جمعیت یابان دوره}}{\text{سرانه ناخالص آغاز دوره}} \right) = \ln \left(\frac{\text{وسعت منطقه در آغاز دوره}}{\text{سرانه ناخالص آغاز دوره}} \right) \quad \text{رابطه (۱)}$$

$$\ln \left(\frac{۱۴۴۵۲۲}{۹۲۱} \right) + \ln \left(\frac{۲۹۷}{۵۲} \right) = \ln \left(\frac{۴۰۰}{۵} \right) = \ln 144.5 + \ln 5.6 = \ln 800 \Rightarrow 0.75 + 0.15 = 1$$

نتایج حاکی از آن است که ۷۵ درصد رشد شهر ناشی از رشد جمعیت و ۱۵ درصد ناشی از رشد افقی بوده است، بنابراین شهر یاسوج در مجموع رشد فشرده داشته است. از طرفی دیگر، تراکم ناخالص در این سال‌ها از ۱۸۶ نفر در هکتار به ۳۳ نفر در هکتار رسیده است که نشان دهنده پراکندگی زیادی در سطح شهر است.

جدول ۲. روند تحولات جمعیتی، وسعت و تراکم شهر یاسوج طی سال های ۱۳۴۵-۹۵

سال	جمعیت	مساحت	تراکم ناخالص	نرخ رشد شهر (مساحت شهر) (سال پایه ۱۳۴۵)	نرخ رشد شهر (مساحت شهر) (سال پایه ۱۳۴۵)	نرخ رشد جمعیت (سال پایه ۱۳۴۵)
۱۳۴۵	۹۳۱	۵	۱۸۶/۲	-	-	-
۱۳۵۰	۴۵۴۲	۶۰	۷۵/۷	۲۸/۲۱	۱۷/۱۷	
۱۳۶۰	۲۹۹۹۱	۸۶	۳۴۸/۷۳	۱۵/۲۹	۱۸/۹۶	
۱۳۷۰	۶۹۱۳۳	۱۱۲	۶۱۷/۲۵	۱۰/۹۲	۱۵/۴۴	
۱۳۸۰	۱۰۰۵۴۳	۱۸۰۱	۵۵/۸۲	۱۵/۸۵	۱۲/۴۲	
۱۳۹۰	۱۰۸۵۰۵	۱۸۲۲/۰۵	۵۹/۵۵	۱۴/۰۱	۱۱/۱۵	
۱۳۹۵	۱۳۴۵۲۲	۴۰۰۰	۳۳/۵۵	۱۴/۳	۱۰/۴۶	

مأخذ: (یافته های پژوهش، ۱۳۹۷)

۲. تحلیل شاخص های رشد هوشمند شهری شهر یاسوج بر اساس نواحی چهارگانه

در این مطالعه، پس از جمع آوری اطلاعات مربوط به شاخص های منتخب از طریق آمارنامه مربوط به سال ۱۳۹۵ شهر یاسوج، در ابتدا هم مقیاس شده و سپس با استفاده از مدل آنتروپی شانون وزن هر کدام از شاخص های منتخب محاسبه و سپس ماتریس موزون برای شاخص های مورد نظر محاسبه گردید. پس از مشخص کردن پایین ترین عملکرد (A^-) و بالاترین عملکرد (A^+), به بررسی و تعیین معیار فاصله ای برای گزینه ایده آل (S_i^+) و گزینه حداقل (S_i^-) پرداخته شد که نتایج کلی (تلفیقی شاخص ها) این بخش به تفکیک نواحی مختلف شهر یاسوج در جدول ۳ نشان داده شده است. بر اساس نتایج نهایی مدل تاپسیس، نواحی یک و سه با اختلاف بسیار زیادی نسبت به نواحی دیگر شهر یاسوج، به ترتیب در سطوح اول (با امتیاز ۰/۷۵۳) و سوم (با امتیاز ۰/۰۳۰) به لحاظ شاخص های رشد هوشمند شهری قرار گرفته اند.

جدول ۳. گزینه ایده آل (S_i^+) و گزینه حداقل (S_i^-) به تفکیک نواحی شهری مورد مطالعه در شهر یاسوج

شاخص های هوشمند شهری					
ناحیه	S_i^-	S_i^+	C^*_i	رتبه	سطح بندی
ناحیه ۱	۹/۱۰۴	۲/۹۸	۰/۷۵۳	۱	اول (کاملاً برخوردار)
ناحیه ۲	۰/۳۰۱	۹/۵۵	۰/۰۳	۴	سوم (محروم)
ناحیه ۳	۲/۳۵	۸/۷۷	۰/۲۱۱	۲	دوم (نیمه برخوردار)
ناحیه ۴	۲/۰۴۷	۹/۳۵	۰/۱۷۹	۳	دوم (نیمه برخوردار)

میانگین = ۰/۲۹۳ مأخذ: (یافته های پژوهش، ۱۳۹۷) ضریب تغییرات = ۰/۱۰۷ انحراف معیار = ۰/۳۱۶

۳.۳. تحلیل شاخص‌های رشد هوشمند شهری به تفکیک محلات ۲۳گانه شهر یاسوج

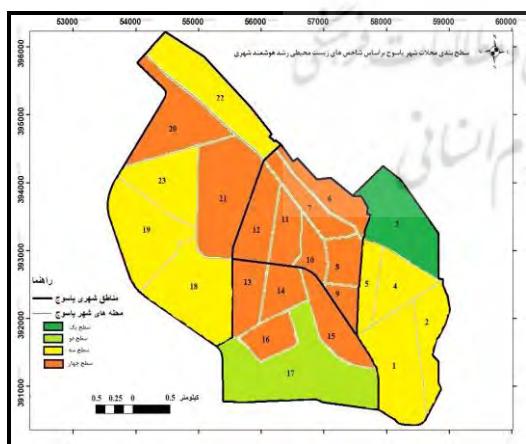
در ادامه همان‌طور که در جدول ۴ قابل مشاهده است، محلات ۲۳گانه شهر یاسوج براساس شاخص‌های پنج گانه رشد هوشمند شهری مورد بررسی و سطح‌بندی قرار گرفته‌اند. نتایج حاصل از تحلیل مدل تاپسیس نشان می‌دهد که از لحاظ شاخص‌های زیست‌محیطی؛ محله سه با امتیاز تاپسیس ۰/۷۸۴، محله ۱۷ با امتیاز تاپسیس ۰/۳۶ و محله ۱۹ با امتیاز ۰/۲۵۱ به ترتیب در رتبه‌های اول تا سوم جای گرفته‌اند و محله هشت با امتیاز تاپسیس ۰/۰۴۹، نه با امتیاز تاپسیس ۰/۰۶۲ و ده با امتیاز تاپسیس ۰/۰۰۸۹ به ترتیب در آخرین رتبه‌ها در بین ۲۳ محله واقع در شهر یاسوج به لحاظ شاخص‌های زیست‌محیطی رشد هوشمند شهری قرار گرفته‌اند. در این زمینه می‌توان به سرانه مناسب پارک‌های شهری، پارک‌های جنگلی و کمریند سبز و سرانه فضای سبز مناسب در محلات با امتیاز مناسب اشاره نمود.

در بین شاخص‌های دسترسی و حمل و نقل، محلات هفت با امتیاز تاپسیس ۰/۷۴۸، نه با امتیاز تاپسیس ۰/۳۵۸ و ۲۱ با امتیاز تاپسیس ۰/۳۰۴ به ترتیب در رتبه‌های اول تا سوم جای گرفته‌اند و محله یک با امتیاز تاپسیس ۰/۱۲۸، محله ۱۶ با امتیاز تاپسیس ۰/۱۲۲ و محله ۱۸ با امتیاز تاپسیس ۰/۱۰۸ به ترتیب در آخرین رتبه‌ها در بین ۲۳ محله واقع در شهر یاسوج به لحاظ شاخص‌های دسترسی و حمل و نقل رشد هوشمند شهری قرار گرفته‌اند. در این زمینه می‌توان به عواملی مانند پارکینگ و سرانه مناسب آن، عوامل مربوط به حمل و نقل مانند معابر و سرانه مناسب آن در محلات دارای رتبه مناسب اشاره نمود. به لحاظ شاخص‌های کالبدی، محلات ۱۷ با امتیاز تاپسیس ۰/۰۸۷، ۲۲ با امتیاز تاپسیس ۰/۱۲۶ و ۱۰ با امتیاز تاپسیس ۰/۰۳۲ به ترتیب در رتبه‌های اول تا سوم جای گرفته‌اند که در این زمینه می‌توان به مناسب بودن وضعیت سرانه کاربری‌هایی مانند آموزشی، درمانی، تجاری، بهداشتی، فرهنگی، کتابخانه اشاره نمود. محله دو با امتیاز تاپسیس ۰/۰۰۱۵، محله ۱۹ با امتیاز تاپسیس ۰/۰۰۰۷ و محله سه با امتیاز تاپسیس ۰/۰۰۰۶ به ترتیب در آخرین رتبه‌ها در بین ۲۳ محله واقع در شهر یاسوج به لحاظ شاخص‌های کالبدی رشد هوشمند شهری قرار گرفته‌اند. در این زمینه می‌توان به وجود عواملی مانند بافت‌های حاشیه‌ای و مخربه در محلات مورد نظر اشاره نمود.

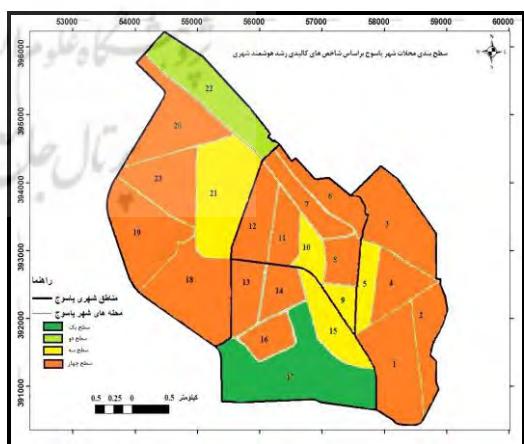
در بین شاخص‌های اجتماعی، محلات ۱۱ با امتیاز تاپسیس ۰/۷۰۵، ۲۳ با امتیاز تاپسیس ۰/۶۹۷ و چهار با امتیاز تاپسیس ۰/۶۲۶ به ترتیب در رتبه‌های اول تا سوم و محله ۱۳ با امتیاز تاپسیس ۰/۳۴، محله ۱۸ با امتیاز تاپسیس ۰/۳۴ و محله ۱۷ با امتیاز تاپسیس ۰/۲۷ به ترتیب در آخرین رتبه‌ها در بین ۲۳ محله واقع در شهر یاسوج به لحاظ شاخص‌های اجتماعی رشد هوشمند شهری قرار گرفته‌اند. همچنین، به لحاظ شاخص‌های اقتصادی، محلات ۱۷ با امتیاز تاپسیس ۰/۹۲۶، محله چهار با امتیاز تاپسیس ۰/۸۲۸ و محله یک با امتیاز تاپسیس ۰/۰۵۱ به ترتیب در رتبه‌های اول تا سوم جای گرفته‌اند و محله ۲۳ با امتیاز تاپسیس ۰/۰۴۴، محله هفت با امتیاز تاپسیس ۰/۰۴۲ و محله ۱۹ با امتیاز تاپسیس ۰/۰۴۲ به ترتیب در آخرین رتبه‌ها در بین ۲۳ محله واقع در شهر یاسوج به لحاظ شاخص‌های اقتصادی رشد هوشمند شهری قرار گرفته‌اند. در این زمینه (شاخص‌های اجتماعی و اقتصادی) می‌توان به مهمترین عنصر تأثیرگذار یعنی جمعیت در شاخص اجتماعی اشاره نمود. در محلاتی که وضعیت جمعیتی آنها مناسب بوده،

دارای سرانه‌های مناسب‌تری بوده و به صورت کلی به لحاظ شاخص اجتماعی رشد هوشمند شهری در جایگاه مناسب‌تری قرار گرفته و بالعکس. با استفاده از ضریب نابرابری، میزان هماهنگی و تعادل در شاخص‌های رشد هوشمند شهری بین محلات ۲۳‌گانه شهر یاسوج محاسبه شده و همان‌طور که مشاهده می‌شود (جدول ۴) به ترتیب در شاخص‌های زیست‌محیطی، اقتصادی و دسترسی و حمل و نقل بیشترین میزان ضریب نابرابری بدست آمده است. به عبارتی دیگر، بیشترین ناهمگنی و واگرایی بین محلات شهری شهر یاسوج از لحاظ شاخص‌های مذکور وجود دارد که این نابرابری متأثر از توزیع نامناسب امکانات و خدمات در سطح شهر است.

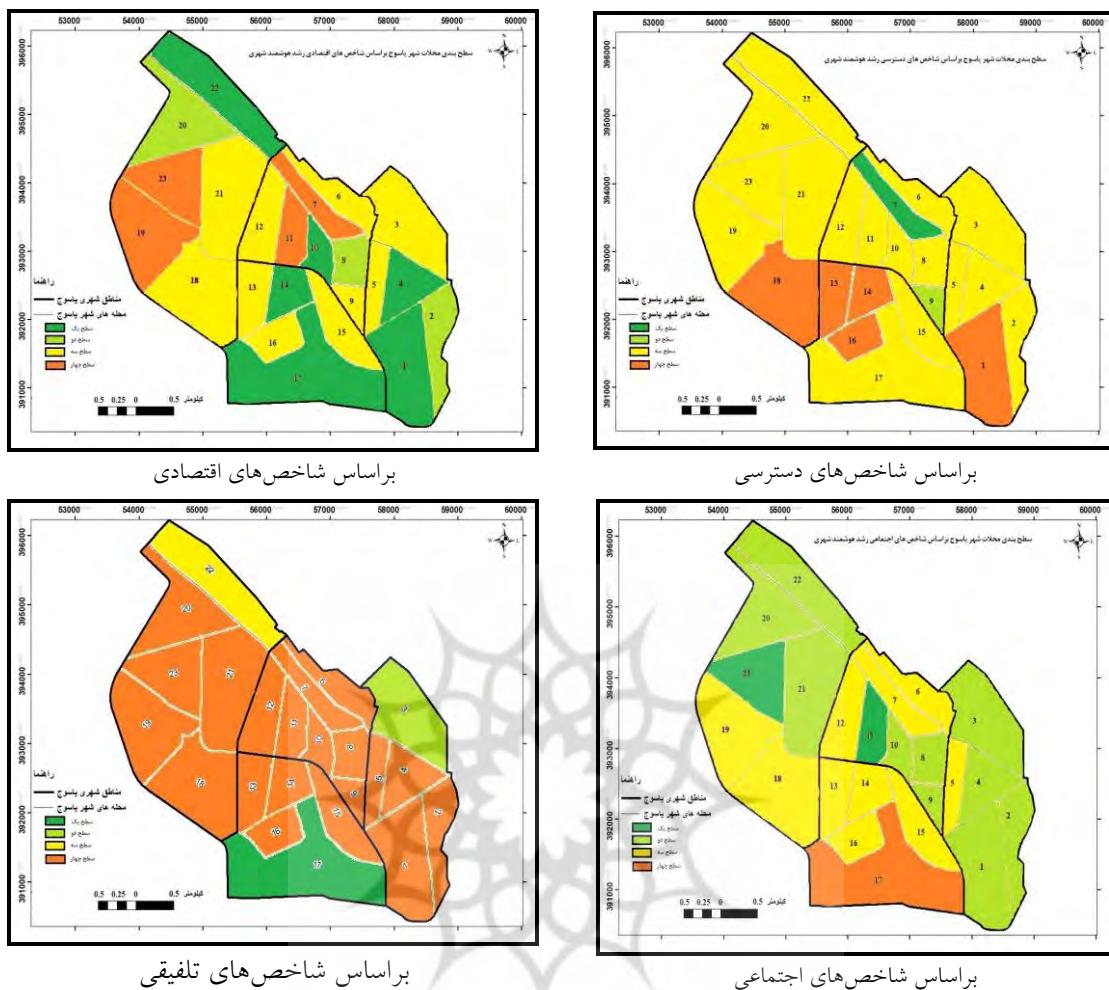
جدول ۴. نتایج مدل تاپسیس و سطح‌بندی محلات شهر یاسوج به تفکیک شاخص‌های رشد هوشمند شهری

براساس شاخص‌های زیست‌محیطی

براساس شاخص‌های کالبدی

شکل ۳. سطح‌بندی محلات شهر یاسوج بر اساس شاخص‌های رشد هوشمند شهری

برای دستیابی به رتبه‌بندی قطعی محلات مورد مطالعه در شهر یاسوج به لحاظ شاخص‌های رشد هوشمند، همه‌ی پنج شاخص اصلی (۶۳ زیرشاخص) با استفاده از مدل تاپسیس به صورت تلفیقی مورد محاسبه قرار گرفت و نتایج کم ویش متفاوتی به دست آمد. از لحاظ شاخص‌های تلفیقی محله‌ی ۱۷ با امتیاز تاپسیس ۰/۹۱ در رتبه‌ی یک قرار گرفت. این محله در شاخص‌های کالبدی، اقتصادی و زیست‌محیطی هم بالاترین امتیاز را داشته و این امتیازها در نتیجه مرحله تلفیق باعث بودت آمده رتبه اول شده است. محله ۱۱ در شاخص‌های تلفیق با امتیاز تاپسیس ۰/۰۷ در جایگاه آخر در بین ۲۳ محله مورد بررسی در شهر یاسوج قرار گرفته است. این محله در شاخص‌های زیست‌محیطی، دسترسی و اقتصادی به لحاظ امتیاز تاپسیس در جایگاه مناسبی قرار نداشته و به عبارتی دیگر دارای امتیازهای پایینی می‌باشد.

با استفاده از ضریب نابرابری، میزان هماهنگی و تعادل در شاخص‌های رشد هوشمند شهری بین محلات ۲۳ گانه-شهر یاسوج محاسبه شده و همان‌طور که مشاهده می‌شود (جدول ۵) مقداری برابری ۰/۲۲۳ بدست آمد که نشان-

دهنده ناهماهنگی و واگرایی ضعیف بین محلات شهری به لحاظ شاخص‌های تلفیقی مذکور است. در این بین می-توان به مناسب بودن ضریب نابرابری شاخص‌های کالبدی و اجتماعی اشاره نمود که در نتایج ضریب نابرابری شاخص‌های تلفیقی تأثیرگذار بوده است. با توجه به امتیاز تاپسیس و ضریب نابرابری محاسبه شده، بین محلات یاسوج از لحاظ شاخص‌های رشد هوشمند تفاوت و نابرابری چشمگیری وجود ندارد. البته لازم به توضیح است که وضعیت کلی شاخص‌های رشد هوشمند در محلات شهر یاسوج مناسب نمی‌باشد و همان‌طور که در جدول ۵ نشان داده شده است، بیش از ۸۶ درصد از محلات مورد مطالعه به لحاظ شاخص‌های رشد هوشمند شهری در سطح محروم قرار دارند.

جدول ۵. نتایج مدل تاپسیس و سطح‌بندی محلات شهر یاسوج بر اساس شاخص‌های (تلفیقی) رشد هوشمند

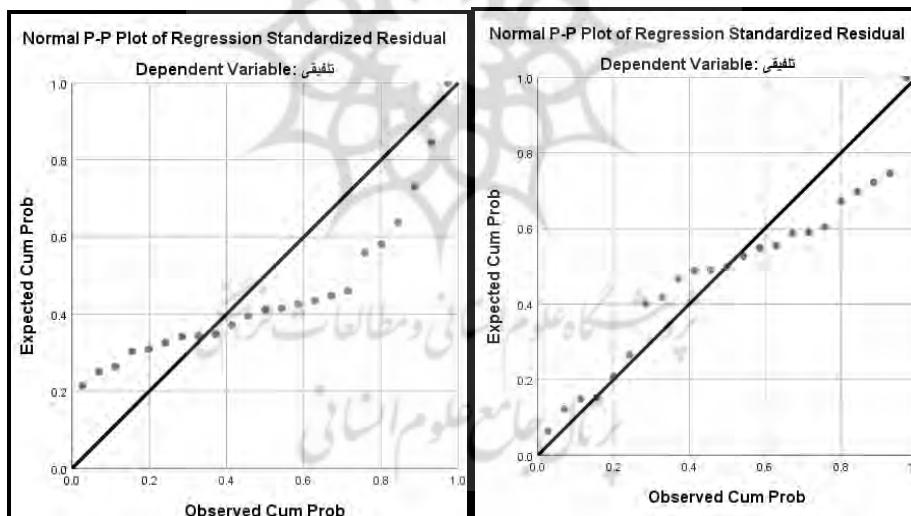
شهری

شاخص‌های تلفیقی			محلات	شاخص‌های تلفیقی			محلات
سطح‌بندی	رتبه	امتیاز تاپسیس		سطح‌بندی	رتبه	امتیاز تاپسیس	
چهارم	۲۲	۰/۰۰۷	۱۴	چهارم	۷	۰/۰۴۶	۱
چهارم	۱۳	۰/۰۲۵	۱۵	چهارم	۱۱	۰/۰۳	۲
چهارم	۲۱	۰/۰۰۷	۱۶	دوم	۲	۰/۲۰۱	۳
اول	۱	۰/۷۹۱	۱۷	چهارم	۶	۰/۰۵۴	۴
چهارم	۵	۰/۰۶۳	۱۸	چهارم	۸	۰/۰۴۲	۵
چهارم	۴	۰/۰۸۱	۱۹	چهارم	۱۷	۰/۰۱۲۷	۶
چهارم	۱۶	۰/۰۱۳۴	۲۰	چهارم	۱۸	۰/۰۱۲۵	۷
چهارم	۱۲	۰/۰۲۵۵	۲۱	چهارم	۱۹	۰/۰۰۹۶	۸
سوم	۳	۰/۱۲۱	۲۲	چهارم	۱۴	۰/۰۱۹۶	۹
چهارم	۹	۰/۰۳۷	۲۳	چهارم	۱۰	۰/۰۳۲	۱۰
۰/۰۷۲۹			میانگین	چهارم	۲۳	۰/۰۰۷	۱۱
۰/۱۶۳			انحراف معیار	چهارم	۱۵	۰/۰۱۵۵	۱۲
۰/۲۲۳			ضریب تغییرات	چهارم	۲۰	۰/۰۰۸۶	۱۳

مأخذ: (یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۷)

در ادامه با استفاده از نرم‌افزار SPSS و مدل تحلیل رگرسیون به بررسی رابطه وضعیت تراکم جمعیت و مساحت محلات ۲۳ گانه شهر یاسوج با رشد پراکنده آن محلات پرداخته شده است. لذا، ابتدا با استفاده از ضریب همبستگی، به بررسی وضعیت ارتباط بین متغیرهای مورد نظر (ضریب شاخص تلفیقی تاپسیس و تراکم جمعیت و مساحت محلات)، پرداخته شد که نتایج حاکی از وجود همبستگی بالا بین دو متغیر فوق در سطح ۹۵ درصد است. سپس هر دو متغیر به عنوان متغیر مستقل وارد مدل رگرسیون شدند. در تحلیل رگرسیونی رابطه بین جمعیت و مساحت با

رشد هوشمند، شاخص تلفیقی تاپسیس به عنوان متغیر وابسته و تعداد تراکم جمعیت و مساحت محلات به عنوان متغیر مستقل در نظر گرفته شده است. نتایج تحلیل رگرسیون نشان داد، متغیر تراکم جمعیت ($t = -1/118$ و $p = 0.227$) دارای رابطه معناداری با متغیر وابسته مورد نظر نبوده و متغیر مساحت محلات ($t = 13/082$ و $p = 0.006$) دارای رابطه معناداری با متغیر وابسته مورد نظر بوده است. همچنین، نتایج تحلیل این وضعیت در شکل ۴ نشان داده شده است. در شکل ۴ نقاطی که بر روی قطر قرار می‌گیرند نشان‌دهنده یکسان بوده احتمال تجمعی مشاهده شده با احتمال تجمعی مورد انتظار است. به عبارتی هرچه قدر تجمع نقاط حول قطر بیشتر باشد، دقیق‌تر می‌توان متغیر وابسته را پیش‌بینی کرد. لذا، همان‌طور که مشاهده می‌شود در شکل سمت راستی (مساحت محلات) تجمع نقاط در نزدیک قطر بیشتر بوده و نشان از رابطه بین دو متغیر مورد بررسی را دارد. بنابراین با توجه به عدم رابطه رگرسیونی مساحت و میزان تاپسیس محلات، رابطه مستقیمی بین تعداد جمعیت و شاخص‌های رشد هوشمند وجود ندارد و افزایش تراکم جمعیت در محلات منجر به الگوی پراکنده شهری نمی‌گردد. همچنین، با توجه به رابطه رگرسیونی مساحت و میزان تاپسیس محلات، رابطه مستقیمی بین مساحت محلات و شاخص‌های رشد هوشمند وجود دارد و افزایش بدون برنامه مساحت در محلات منجر به الگوی پراکنده شهری می‌گردد.

شکل ۴. رابطه رگرسیونی بین تراکم جمعیت (چپ)، مساحت محلات (راست) و نمره تاپسیس شاخص‌های تلفیقی

۳.۴. مدل برآش رگرسیون عوامل تبیین‌کننده رشد هوشمند شهری

برای پیش‌بینی شاخص‌های تأثیرگذار بر رشد هوشمند شهری از تحلیل رگرسیون به روش توأم استفاده شد. همان‌طور که مشاهده می‌شود (جدول ۶) میزان f محاسبه شده برای مدل رگرسیونی در سطح ۹۵ درصد اطمینان معنی‌دار بوده ($f = 14/442$ و $p = 0.000$) و به عبارتی دیگر می‌توان گفت مدل بدست آمده مدل مناسبی بوده و

قابل اعتماد است. همچنین جهت بررسی هم خطی بین متغیرهای مستقل تحقیق از آماره های تولرنس^۱ و عامل تورم واریانس^۲ (VIF) استفاده شده است. آماره تولرنس هرچه به یک نزدیکتر باشد نشان دهنده این مورد است که میزان هم خطی کمتر است. همچنین، هرچه مقدار عامل تورم واریانس از عدد ۲ بیشتر باشد، میزان هم خطی نیز بیشتر خواهد بود (حیب پور و صفری، ۱۳۹۱، ص. ۵۰۹). بنابراین، براساس نتایج جدول ۶ می توان گفت بین متغیرهای مستقل مورد نظر هم خطی در حد پایین می باشد و می توان در تحلیل رگرسیونی از آنها استفاده نمود.

براساس نتایج نهایی تحلیل رگرسیونی در جدول ۶ می توان گفت شاخص های زیست محیطی و کالبدی (کاربری اراضی) وارد تحلیل نهایی شده و در سطح ۹۵ درصد اطمینان با متغیر وابسته دارای ارتباط معنی داری هستند. براساس نتایج بدست آمده، شاخص های وارد شده به مدل حدود ۹۰ درصد واریانس متغیر وابسته را تبیین می کنند. همچنین، همان طور که مشاهده می شود، شاخص کالبدی با بتای ۰/۸۶۵، بیشترین اثر را در پیش بینی واریانس متغیر وابسته (ساختار فضایی رشد هوشمند محلات شهر یاسوج) دارد. به صورت کلی، براساس نتایج بدست آمده می توان مدل رگرسیونی (پیش بینی) رشد هوشمند شهری محلات شهر یاسوج را به شرح زیر (رابطه ۲) ارائه نمود که در آن x_1 نماد شاخص کالبدی و x_2 نماد شاخص زیست محیطی است.

$$y = 0.004 + 0.747x_1 + 0.296x_2 \quad \text{رابطه (۲)}$$

جدول ۶. آماره های ضرایب مدل رگرسیون شاخص های رشد هوشمند شهری شهر یاسوج

VIF	Tolerance	sig	t	ضرایب غیراستاندارد شده		ضرایب غیراستاندارد خطای انحراف معیار	B	نام شاخص
				Beta				
-	-	۰/۶۵۶	۰/۴۵۳	-		۰/۰۰۸	۰/۰۰۴	عرض از مبدأ
۱/۱۰۳	۰/۹۰۷	۰/۹۶۳	۰/۰۴۷	۰/۰۰۰		۰/۰۱۲	۰/۰۰۱	دسترسی
۱/۳۲۶	۰/۷۵۴	۰/۹۱۸	-۰/۱۰۵	-۰/۰۰۱		۰/۰۰۶	-۰/۰۰۱	اقتصادی
۱/۲۳۱	۰/۸۱۲	۰/۳۷۹	-۰/۹۰۴	-۰/۰۰۹		۰/۰۱۴	-۰/۰۱۳	اجتماعی
۱/۶۴۴	۰/۶۰۸	۰/۰۰۰	۷۴/۵۹	۰/۸۶۵		۰/۰۱۱	۰/۷۴۸	کالبدی
۱/۱۸۷	۰/۸۴۲	۰/۰۰۰	۲۸/۶۷	۰/۲۸۳		۰/۰۱	۰/۲۹۶	زیست محیطی
F=۲۴۴۱/۱۴	sig= ۰/۰۰۰	= ۰/۹۴۶	R	R Square = ۰/۸۹۵		Adjusted R Square = ۰/۸۷۸		

مأخذ: (یافته های تحقیق، ۱۳۹۷)

1. Tolerance

2. Variance Inflation Factor

۴. بحث

گسترش افقی و بی برنامه شهر یاسوج با افزایش جمعیت و رشد روزافزون شهرنشینی به همراه بستر بسیار مساعد طبیعی (زمین های بسیار مطلوب کشاورزی و منابع آب فراوان)، منجر به، تغییر کاربری های مجاور به ساخت-وسازهای شهری و ایجاد محلاتی فقیر در نواحی پرشیب شده است که نشان دهنده نوعی پراکنش شهری می باشد. افزایش جمعیت به نوبه خود باعث توسعه فیزیکی و کالبدی بدون برنامه و لجام گسیخته و ایجاد شهرک هایی در پیرامون شهر یاسوج شده است. تخریب باغها و زمین های زراعی به نفع ساخت و سازها، همچوواری های نامناسب در کاربری ها و ... از جمله تبعات این نوع توسعه پراکنده شهری است. در صورت عدم برنامه ریزی جهت جلوگیری از رشد پراکنده شهری با گذشت زمان سطح بیشتری از زمین های مرغوب شهر یاسوج از بین خواهد رفت و با تبدیل آن به اراضی ساخته شده شهری، پیامدهای جبران ناپذیری را در بر خواهد داشت. شکرگزار، جمشیدی و جمشیدی (۱۳۹۴) نیز در شهر رشت براساس مدل هلدرن نشان داده اند که در شهر رشت رشد ستا زده ای رخ داده و باعث رشد و پراکنده زیادی در سطح شهر شده است. لذا توجه به روند توسعه شهر و استفاده از اصول رشد هوشمند شهری، یکی از روش هایی است که می تواند در حل مشکلات حادث شده از توسعه بی قواره شهری موثر واقع شود. پژوهش حاضر با چنین رویکردی رشد هوشمند شهری را در نواحی چهارگانه (محلات ۲۳ گانه) شهر یاسوج مطالعه نموده و به این نتیجه رسیده است که تنها ناحیه یک در شهر یاسوج از شاخص های رشد هوشمند شهری برخوردار بوده و سایر نواحی واقع در شهر یاسوج (نواحی ۲ تا ۴) از این شاخص ها بی بهره هستند. به طوری که بر اساس مدل تاپسیس نواحی ۳ و ۴ نیمه برخوردار و ناحیه ۲ محروم می باشند. نتیجه بدست آمده با نتایج مطالعات حیدری (۱۳۹۱)، مختاری، حسین زاده و صفرعلیزاده (۱۳۹۲)، عبدالهی و فتاحی (۱۳۹۶) و دیوسالار، علی اکبری و بخشی (۱۳۹۷) که نشان داده اند در شهرهای مورد مطالعه شان شاخص های رشد هوشمند شهری در همه مناطق شهری در یک سطح توسعه پیدا نکرده اند، مطابقت دارد. همچنین، حیدری (۱۳۹۱)، مختاری، حسین زاده و صفرعلیزاده (۱۳۹۲)، و دیوسالار، علی اکبری و بخشی (۱۳۹۷) نشان داده اند که درصد بالایی از مناطق شهری در شهرهای مورد مطالعه به لحاظ شاخص های رشد هوشمند شهری در وضعیت مناسبی قرار ندارند. به عبارتی دیگر، برخورداری مناطق شهری مورد مطالعه آنها نیز دارای تعادل مناسبی به لحاظ برخورداری از نظر شاخص های رشد هوشمند شهری نیست.

نتایج نهایی تحلیل رگرسیونی نشان داد، شاخص های زیست محیطی و کالبدی (کاربری اراضی) در سطح ۹۵ درصد اطمینان با متغیر وابسته (شاخص های تلفیق رشد هوشمند شهری محلات شهر یاسوج) دارای ارتباط معنی داری هستند. بر اساس نتایج بدست آمده، شاخص های وارد شده به مدل حدود ۹۰ درصد واریانس متغیر وابسته را تبیین می کنند. همچنین، شاخص کالبدی با بتای 0.865 ، بیشترین اثر را در پیش بینی واریانس متغیر وابسته (ساختار فضایی رشد هوشمند محلات شهر یاسوج) دارد. نتیجه بدست آمده با نتایج مطالعات انصاری، ولی شریعت پناهی،

ملک حسینی و مدیری (۱۳۹۷)، کیانی و رئیسی (۱۳۹۷)، عبدالهی و قاسمی (۱۳۹۷)، نیکپور، رضازاده و الهقلی تبارنشلی (۱۳۹۸) مطابقت دارد.

۵. نتیجه‌گیری

نتایج حاصله برای مدل تاپسیس در بررسی محلات ۲۳ گانه شهر یاسوج براساس شاخص‌های تلفیقی رشد هوشمند حاکی از آن است که محله ۱۷ کاملاً برخوردار، محله ۳ برخوردار، محله ۲۲ نیمه برخوردار و سایر محلات محروم می‌باشند. به صورت کلی، برای دست‌یابی به توسعه‌ی پایدار شهری یاسوج، باید استراتژی رشد هوشمند را به عنوان راهبردی موفق در انتظام بخشی به شکل پایدار شهری قرار داد. این کار، ضمن حفظ محیط زیست، از گسترش بی‌رویه شهر جلوگیری کرده و باعث کاهش حجم سفر در سطح نواحی و محله‌های شهر یاسوج می‌شود. برای دست‌یابی به چنین پایداری، نیاز به طراحی و برنامه‌ریزی کاربری زمین بر اساس دسترسی پیاده و همچنین افزودن خدمات در کل شهر است. با توجه به بررسی‌هایی که صورت گرفته و با مشخص شدن میزان برخورداری نواحی و محلات شهر یاسوج در زمینه رشد هوشمند، و نتایج بدست آمده از رگرسیون پیشنهادهای زیر را می‌توان به ترتیب اهمیت شاخص‌های کالبدی و سپس شاخص‌های زیست‌محیطی ارائه نمود:

۱. توجه خاص به شاخص‌های کالبدی و ارتقاء آنها در شهر یاسوج از جمله:

- بهسازی و نوسازی بافت فرسوده شهر یاسوج و استفاده بهینه از آن در راستای تأمین نیازهای جدید شهری؛
- استفاده بهینه از فضاهای باир شهر؛
- توجه به سرانه مراکز ورزشی شهر؛

۲. تکمیل سریع پروژه‌های عمرانی و مربوط به زیرساخت‌های خدماتی شهر؛

- افزایش تراکم ساختمانی در نواحی حاشیه‌ی شهر؛
- طراحی مسیرهای پیاده مناسب (باتوجه به کوچک بودن بیش از حد بسیاری از معابر پیاده).

۲. توجه خاص به شاخص‌های زیست‌محیطی و ارتقاء آنها در شهر یاسوج از جمله:

- جلوگیری از توسعه شهر به سمت اراضی مستعد؛
- اجتناب از ورود زمین‌های مرغوب کشاورزی به داخل محدوده شهر؛
- توجه به سرانه پارک‌های شهری؛
- توجه به سرانه کاربری‌های بااغها؛
- توجه به سرانه پارک‌های جنگلی و کمربند سبز شهری.

کتاب نامه

۱. انصاری، م.، ولی شریعت پناهی، م.، ملک حسینی، ع.، و مدیری، م. (۱۳۹۷). تحلیل فضایی توزیع شاخص‌های رشد هوشمند شهری در سطح محلات شهر مورد: ملایر. *فصلنامه برنامه‌ریزی منطقه‌ای*، ۱(۳۲)، ۱۱۲-۹۳.
۲. بردى آنامرادنژادی، ر.، نیک‌پور، ع.، و حسنی، س.ز. (۱۳۹۷). تحلیل کالبدی - فضایی نواحی شهری براساس شاخص‌های رشد هوشمند شهری (مطالعه موردی: شهر بابل). *نشریه پژوهش و برنامه‌ریزی شهری*، ۹(۳۴)، ۱۹-۳۰.
۳. پورمحمدی، م.ر.، و قربانی، ر. (۱۳۸۲). ابعاد و راهبردهای متراکم‌سازی در فضاهای شهری. *مجله مدرس*، ۲(۷)، ۸۵-۱۰۸.
۴. تقوایی، م.، وارثی، ح.، و نریمانی، م. (۱۳۹۴). استراتژی توسعه فیزیکی و شکل پایدار شهر اصفهان با رویکرد رشد هوشمند و شهر فشرده. *مدیریت شهری*، ۱۴(۴۱)، ۳۵۸-۳۳۹.
۵. حیدری، ا. (۱۳۹۱). تحلیل فضایی - کالبدی توسعه آتی شهر سقز با تأکید بر شاخص‌های رشد هوشمند شهری با استفاده از مدل آنتروپی شانون. *مجله جغرافیا و توسعه شهری*، ۱(۲)، ۹۴-۶۷.
۶. خمر، غ.ع.، و حیدری، ا. (۱۳۹۵). ارزیابی الگوی رشد هوشمند شهری در شهرهای جدید ایران با تأکید بر شهر جدید صدراء با استفاده از مدل *SLEUTH*. *فضای جغرافیایی اهر*، ۱۶(۵۳)، ۲۷۰-۲۵۳.
۷. رهنما، م.ر.، رزاقیان، ف. (۱۳۹۲). مکانیابی ساختمان‌های بلند مرتبه با تأکید بر نظریه رشد هوشمند شهری در منطقه ۹ شهرداری مشهد. *مجله آمایش جغرافیایی فضا*، ۳(۹)، ۶۳-۴۵.
۸. رهنما، م.، و عباس‌زاده، غ. (۱۳۸۵). مطالعه تطبیقی درجه پراکنش/فسردگی کلان شهرهای سیدنی و مشهد. *مجله جغرافیا و توسعه ناحیه‌ای*، ۳(۶)، ۱۲۸-۱۰۱.
۹. رئیسی، ا.، و کیانی، ا. (۱۳۹۷). وضعیت توزیع امکانات و خدمات در شهر فنوج بر اساس اصول رشد هوشمند شهری. *فصلنامه آمایش محیط*، ۲(۴)، ۲۱-۱.
۱۰. سازمان مسکن و شهرسازی استان کهگیلویه و بویراحمد. (۱۳۸۸). طرح تفصیلی شهر یاسوج. جلد چهارم. یاسوج: سازمان مسکن و شهرسازی استان کهگیلویه و بویراحمد.
۱۱. شکرگزار، ا.، جمشیدی، ز.، و جمشیدی، پ. (۱۳۹۴). ارزیابی اصول و راهکارهای رشد هوشمند شهری در توسعه‌ی آتی شهر رشت بر اساس مدل تراکم جمعیتی هلدرن. *فصلنامه جغرافیا و توسعه*، ۱۳(۴۱)، ۶۴-۴۵.
۱۲. ضرابی، ا.، صابری، ح.، محمدی، ج.، و وارثی، ح. (۱۳۹۰). تحلیل فضایی شاخص‌های رشد هوشمند شهری (مطالعه موردی: مناطق شهر اصفهان). *پژوهش‌های جغرافیای انسانی*، ۷۷(۳)، ۱۷-۱.
۱۳. عبدالهی، ع.ا.، و قاسمی، م. (۱۳۹۷). تحلیل فضایی رشد هوشمند مناطق شهری با استفاده از تکنیک‌های Waspas – Fuzzy Topsis شهر کرمان. *فصلنامه علمی پژوهشی مطالعات برنامه‌ریزی* - سکونتگاه‌های انسانی، ۱۳(۴۵)، ۱۰۱۹-۱۰۰۳.
۱۴. فردوسی، س.، و شکری فیروزجاه، پ. (۱۳۹۴). تحلیل فضایی - کالبدی نواحی شهری بر اساس شاخص‌های رشد هوشمند. *نشریه پژوهش و برنامه‌ریزی شهری*، ۷(۲۲)، ۳۲-۱۵.

۱۵. کیانی، ا. و رئیسی، ا. (۱۳۹۷). بررسی توسعه فیزیکی - کالبدی در شهر فوج بر اساس اصول رشد هوشمند شهری. *نشریه جغرافیا و برنامه‌ریزی*, ۲۱(۵۹)، ۲۸۰-۲۶۳.
۱۶. لطفی، ص.، و صابری، س. (۱۳۹۱). ارزیابی کیفیت زندگی شهری با استفاده از روش تصمیم گیری چند معیاره (مطالعه موردی: نواحی شهر یاسوج). *فصلنامه جغرافیا و مطالعات محیطی*, ۱(۴)، ۴۵-۵۹.
۱۷. مشنوری، م. (۱۳۸۱). توسعه پایدار و پارادایم‌های جدید توسعه شهری: شهر فشرده و شهر گسترشده. *مجله محیط‌شناسی*, ۳۱(۲۹)، ۱۰۴-۸۹.
۱۸. مختاری، ر.، حسین‌زاده، ر.، و صفرعلی‌زاده، ا. (۱۳۹۲). تحلیل الگوهای رشد هوشمند شهری در مناطق چهارده-گانه اصفهان براساس مدل‌های برنامه‌ریزی منطقه‌ای. *فصلنامه مطالعات و پژوهش‌های شهری و منطقه‌ای*, ۵(۱۹)، ۸۲-۶۵.
۱۹. میرکتولی، ج.، مهدوی، ش.، و احمدی، م. (۱۳۹۲). تحلیل و بررسی توسعه پایدار نواحی شهری با استفاده از روش‌های تصمیم‌گیری چندمعیاره (MADM) (مطالعه موردی: شهر کاشان). *فصلنامه مطالعات و پژوهش‌های شهری و منطقه‌ای*, ۵(۱۹)، ۱۰۶-۸۳.
۲۰. نیک‌پور، ع.، رضازاده، م.، و الهقلی تبارنشلی، ف. (۱۳۹۸). الگوی گسترش کالبدی شهر آمل با رویکرد رشد هوشمند شهری. *مجله آمایش جغرافیایی فضا*, ۹(۳۱)، ۱۸۹-۱۷۵.

21. Alexander, D., & Tomalty, R. (2002). Smart Growth and Sustainable Development: Challenges, Solutions, and Policy Directions. *Local Environment*, 7(4), 397-409.
22. Artmann, M., Kohler, M., Meinel, G., Gan, J., & Ioja, I.C. (2019). How smart growth and green infrastructure can mutually support each other — A conceptual framework for compact and green cities. *Ecological Indicators*, 96(2), 10-22.
23. Benfield, F. K., Terris, J., & Vorsanger, N. (2001). *Solving Sprawl: Models of Smart Growth in Communities Across America*. Natural Resources Defense Council (www.nrdc.org).
24. Cowan, R., (2005). *The Dictionary of Urbanism*. Londan: Streetwise Press.
25. Deilami, K., & Kamruzzaman, Md. (2017). Modelling the urban heat island effect of smart growth policy scenarios in Brisbane. *Land Use Policy*, 64, 38-55.
26. Edwards, M., & Haines, A. (2007). Evaluating Smart Growth: Implications for small Communities. *Journal of Planning Education and Research*, 27 (1), 49-64.
27. EPA (environmental protection agency), (2010). *Smart growth, A guide to developing and implementing greenhouse gas reduction programs*. Washington, DC: Local government climate and energy strategy guides.
28. Flint, A. (2006). *This Land: The Battle over Sprawl and the Future of American*. Baltimore: The Johns Hopkins University Press.
29. Howard, F. L., & Richard, J. F. (2004). *Urban Sprawl and Public Health*. Washington Dc, Island Press.
30. La Greca, P., Barbarossa, L., Ignaccolo, M., Inturri, G., & Martinico. F. (2011). The Density Dilemma, A Proposal for Introducing Smart Growth Principles in a Sprawling Settlement with in Catania Metropolitan Area. *Cities*, 28, 527–535.
31. Litman, T (2011). *Critique of the National Association of Home Builders' Research on Land Use Emission Reduction Impacts*. Vancouver: Victoria Transport Policy Institute (www.vtpi.org); at www.vtpi.org/NAHBcritique.pdf.

- 32.Litman, T. (2017). *Evaluating Criticism of Smart Growth*. Vancouver: Victoria Transport Policy Institute, www.vtpi.org.
- 33.Moeckel, R., & Lewis, R. (2017). Two decades of smart growth in Maryland (U.S.A): impact assessment and future directions of a national leader. *Urban, Planning and Transport Research*, 5(1), 22-37.
- 34.Spooner, M. A. (2012). *Environmental Science for Dummies*. Hoboken USA, New Jersey, John Willey Sons, Inc.
- 35.Wang, S., Liu, X., Zhou, C., Hu, J., & Ou, J. (2017). Examining the impacts of socioeconomic factors, urban form, and transportation networks on CO₂ emissions in Cii "" m ngccitiss. *Applied energy*, 185, 189-200.
- 36.Yang, F. (2009). *If Smart is Sustainable? An Analysis of Smart Growth Policies and Its Successful Practices*. A Thesis Submitted to the Graduate Faculty in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of Master of Community and Regional Planning, Iowa State University Ames.

